



ماشین نظامی جدید آمریکا بیش از هر چیز به تجهیزات ماهواره‌ای و فضایی وابسته است.

این تجهیزات از یک سو

باعث قدرت و قوت

آمریکا می‌شود اما از

سوی دیگر آسیب‌پذیری

این کشور را در دنیای

غیرقابل پیش‌بینی بالا

می‌برد. چین در

سال‌های اخیر و بعد از

رقابت با آمریکا در

اقتصاد و تجارت، اکنون

وارد قلمروی فضا شده و

در این عرصه در برابر

واشنگتن قدرت‌نمایی

می‌کند.

مرکز عملیات‌های

مشترک هوایی

آمریکایی، مرکز مرموز و

بی‌سر و صدایی در جنوب

شرق آسیاست که کسی

مکان دقیق آن را

نمی‌داند.

از این مرکز همه

عملیات‌های هوایی

آمریکا از سومالی گرفته

تا افغانستان کنترل

می‌شود و تصاویر آن

روی پرده‌های گول‌پیکری

که بر دیوارها نصب

است نقش می‌بندد.

از این مرکز فرماندهان

کنترل و نظارت آمریکا

ده‌ها هزار سورتی پرواز

هوایماهای آمریکایی و

همچنین نیروهای

ائتلاف را در سال نظارت

می‌کنند.
این عملیات‌های تحت
نظارت، مأموریت‌های
مختلفی را شامل
می‌شود، از پروازهای
معمول روزانه گرفته تا
حملات هدایت شده
برای کشتن رهبران و
مخالفان در سراسر دنیا
از طریق ماهواره
مکان‌یاب جهانی.
همچنین عملیات‌های
اضطراری برای استفاده
از چتربازان و پیاده کردن
آنها در مکان‌های مورد
نظر در سراسر دنیا هم در
این مرکز کنترل می‌شود.
به تعبیر یکی از افسران
ارشد نیروی هوایی
آمریکا در این مرکز، این
روزها آمریکا در میان
ابری از الکترون‌ها
می‌جنگد. حجم بالایی از
اطلاعات به ویژه
ویدئوهای پیگیری و
ردیابی در اختیار سربازان
در عملیات‌های زمینی
قرار می‌گیرد و همزمان
روی میز رهبران در کاخ
سفید یا پنتاگون هم
هست.
این جنگ «هدایت شده
از سوی شبکه» نوعی
انقلاب در فعالیت نیروی
هوایی است. اگر
نیروهای ناپلئون روی
شکم‌هایشان سینه خیز
در میدان جنگ
می‌جنگیدند، نیروهای
آمریکایی با راه رفتن
روی پهناي نازک
باند‌های اطلاعاتی در
جنگ‌هایشان حضور
دارند.
هم‌پیمانان کوچک‌تر
غربی آمریکا هم تلاش
می‌کنند تا در این مسیر
با آمریکا همراه شوند.
بخش زیادی از این
اطلاعات الکترونیک از
طریق ماهواره منتقل

می‌شود. این ماهواره‌ها
اغلب ماهواره‌های
بازرگانی هستند که
تدابیر امنیتی و
محافظتی سختی ندارند.
انقلاب کنونی که جهان
در فناوری نظامی شاهد
آن است در حقیقت
نوعی انقلاب در استفاده
از فضاست. برتری آمریکا
در این زمینه از طریق
برتری این کشور در فضا
به دست آمده است.
در جریان جنگ سرد،
فضا بخشی از میدان
جنگ به حساب می‌آمد
اما از آن تنها برای
نظارت بر سخت‌افزارهای
هسته‌ای استفاده
می‌شد. ماهواره‌ها اساساً
کار نظارت بر تأسیسات
موشکی هسته‌ای را به
عهده داشتند و
هشدارهای اولیه را
درباره احتمال شلیک
تسلیحات هسته‌ای اعلام
می‌کردند.
همچنین ماهواره‌ها
ارتباطات میان
فرماندهان و نیروهای
حمله هسته‌ای را حفظ
می‌کردند. امروزه اما
استفاده از تجهیزات
فضایی همه‌گیر شده و
استفاده‌های زیادی دارد.
استفاده از این تجهیزات
فضایی حداکثر دقت را
تضمین می‌کند. در جنگ
ویتنام تخریب یک پل با
ساخت آن به ده‌ها یا
گاه صدها بمب نیاز
داشت. امروز اما یک
هوایپما با استفاده از
فناوری هوشمند بمباران
می‌تواند در یک سورتی
پرواز چندین هدف را
مورد اصابت قرار دهد.
اما این وابستگی رو به
رشد به فضا و ماهواره
می‌تواند بسیار خطرناک
باشد و به ضعفی مرگ‌بار

بینجامد. افسران نیروی هوایی آمریکا می‌گویند، فضا پاشنه آشیل آمریکا خواهد شد. ماهواره‌ها معمولاً در فضای قابل پیش‌بینی حرکت می‌کنند و هر کسی که به فضا دسترسی پیدا کند می‌تواند یک ماهواره را تخریب کند.

طالبان و القاعده در مقابل قدرت فضایی آمریکا کار چندانی نمی‌توانند انجام دهند و حداکثر می‌توانند خود را از دید ماهواره‌ها پنهان کنند. اما پنتاگون نگران این است که اگر آمریکا در برابر یک ابرقدرت نزدیک به خودش مانند چین یا روسیه، قرار بگیرد که می‌توانند تجهیزات فضایی این کشور را مورد نفوذ قرار دهند یا آن را از کار ببندازند، آن وقت چه می‌تواند بکند.

ژنرال‌های آمریکایی این آسیب‌پذیری را تأیید می‌کنند و می‌گویند که تجهیزات و پشتیبانی فضایی آمریکا بسیار ضعیف است.

ماهیت این ضعف در حقیقت یک راز پنهان است. در مانورهایی که نوعی شبیه‌سازی درباره نبردی احتمالی درباره آینده تایوان است، معمولاً با غلبه نیروی قرمز (چین) بر نیروی آبی (آمریکا) پایان می‌یابد.

خود ژنرال‌های آمریکایی می‌گویند وقتی در نقش نیروی قرمز در این بازی‌ها حضور داشته‌اند به راحتی توانسته‌اند در سامانه فضایی نیروی آبی نفوذ کنند. ژانویه سال گذشته بخشی از

این بازی به صورت
حقیقی به وقوع
پیوست.
در 11 ژانویه سال
گذشته یکی از مراکز
فرماندهی نیروی هوایی
آمریکا در خارج از
کلرادو اسپرینگز دریافت
که موشکی با استفاده از
یک پرتاب‌کننده متحرک
در قلب چین به فضا
شلیک شده است.
این موشک هدف روشنی
نداشته و فقط در فضا
سرگردان بوده‌است. در
حقیقت این موشک با
هدف خرابکاری در یکی
از ماهواره‌های قدیمی
هواشناسی چین پرتاب
شده است. این کار
می‌تواند برای یکی از
ماهواره‌های آمریکایی
تکرار شود.
پرتاب این موشک زنگ
خطر را برای آمریکا به
صدا درآورد. چینی‌ها
معمولا به صورت مرتب
لیزرهای نیرومندی را به
فضا می‌فرستند تا
توانایی این لیزرها را
برای خرابکاری یا کور
کردن دائمی ماهواره‌های
جاسوسی بیازمایند.
آنها این کار را آشکارا
انجام می‌دهند و عمدا
اجازه می‌دهند که
آمریکایی‌ها شاهد این
گونه آزمایش‌ها باشند.
یک مقام عالی‌رتبه در
پنتاگون در این باره
می‌گوید: گویی چینی‌ها
با این کار قصد دارند ما
را بترسانند.
نتیجه‌ای که آمریکا از
این اقدامات می‌گیرد
این است که فضا دیگر
مکان امنی نیست. 3 ماه
پیش کمیته‌ای که
مستول بررسی روابط
آمریکا با چین در کنگره
شده بود در گزارش خود

هشدار داد که موفقیت
نظامی و فضایی چین و
نوسازی در این بخش
همچنان فراتر از
برآوردهای واشنگتن
پیش می‌رود.
در مطالعه دیگری که
مؤسسه آمریکا
اینترپرایز انجام داده به
این نکته اشاره شده که
نظریه پردازان چینی با
اطمینان از قدرت
بازدارندگی این کشور در
فضا سخن می‌گویند.
تندروها در واشنگتن به
شدت از این موضوع
ناخرسند هستند.
عده‌ای دیگر در آمریکا که
به وقوع یک جنگ
واقعی میان چین و
آمریکا بر سر تایوان یا
موضوعی دیگر تردید
دارند، باز هم از گسترش
توان پکن در فضا نگران
هستند و می‌گویند که با
ورود چین به قلمروی
فضا، پای کشورهای
کوچک‌تر هم به این
قلمرو باز می‌شود.
اکنون 10 کشور و 2
کنسرسیون بازرگانی
می‌توانند به فضا ماهواره
بفرستند. 18 کشور دیگر
هم موشک‌های
بالستیکی دارند که آنها را
برای وارد شدن به عرصه
فضا توانا می‌کند. در
پایان سال 2006، 47
کشور و گروه از کشورها
به فضا ماهواره
فرستاده‌بودند.
بعضی از این کشورها
این کار را به تنهایی
انجام داده‌بودند و
بعضی دیگر با کمک
کشورهای دیگر قادر به
انجام این کار شده‌بودند.
ماهواره‌ها اکنون دیگر
تنها ابزار نظامی نیستند
بلکه به بخش مهم و
حیاتی از زندگی رو به

جهاني شدن مردم دنيا
تبدیل شده‌اند. فضا
مکان بسیار مناسبی
است برای اینکه از آن بر
نیروهای نظامی و همه
فعالیت‌های کشورها
نظارت داشت و آن را
شنود و حتی هدایت
کرد.

اما این پیش‌بینی
قدیمی که ممکن است
روزی کشورها در فضا با
هم گرفتار نبرد شوند،
هنوز موضوعی است که
فقط در داستان‌های
علمی تخیلی باقی
مانده‌است. با این حال
هر نبردی که در فضا
درگیرد بیشترین
خسارت را برای آمریکا
به‌دنبال دارد زیرا آمریکا
تجهیزات و وابستگی
زیادی در فضا دارد.
به همین دلیل برای
آمریکا، اجتناب از جنگ
ستارگان در حقیقت
اقدامی در جهت دفاع از
خود
است.
ترجمه نیلوفر قدیری